OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt:	20.10.2026 i Oslo tingrett,
Saksnr.:	26-076586TVI-TOSL/02
Dommer:	Tingrettsdommer Ingeborg Olebakken
Saken gjelder:	Overprøving av KFIRs avgjørelse i sak 25/00023 om patent NO 346899

Tore Lea	Advokat Henrik Selvikvåg Høines
mot	
Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter	Advokat Thea Westhagen Edell

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

DOM

Saken gjelder dom ved enighet mellom partene, jf. tvisteloven § 9-7. Krav om erstatning for sakskostnader reduseres.

Fremstilling av saken og partenes påstander
Saken gjelder gyldigheten av avgjørelse 25/00023 fattet 11. mars 2026 av Klagenemnda for industrielle rettigheter (KFIR). KFIR tok da klagen fra Equinor Energy AS (Equinor) over Patentstyrets avgjørelse 13. desember 2024 til følge. Derved ble Patentstyrets avgjørelse opphevet og patent nr. 346899 erklært ugyldig. Patenthavet Tore Lea (Lea) tapte sitt patent.

Den 5. mai 2026 tok Lea ut stevning mot staten ved Klagenemnda for industrielle rettigheter (KFIR). Lea bestred gyldigheten av KFIRs avgjørelse og anførte at det hadde både materielle og prosessuelle feil, herunder at utvalgsmedlemmet Gro Katarina Andorsen var inhabil til å delta i avgjørelsen, jf. patentstyreloven § 6. Som grunnlag for påstanden ble det vist til hennes tidligere befatning med patentet som patentrådgiver hos Håmsø, og til hennes tilknytning til Equinor gjennom Archer. Lea nedla følgende påstand:

1. Klagenemnda for industrielle rettigheters vedtak av 11. mars 2026 i sak 25/00023 er ugyldig.
2. Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter betaler sakskostnader til Tore Lea.

I tilsvar 16. juni 2026 la staten ved KFIR ned påstand om frifinnelse. KFIRs avgjørelse bygget på riktig faktum og rettsanvendelse. Det forelå heller ikke saksbehandlingsfeil som kunne ha virket inn på avgjørelsens innhold. Andorsen var ikke inhabil.

Det ble avholdt planmøte 14. august 2026 hvor det blant annet ble besluttet å oppnevne to fagkyndige meddommere. I prosesskriv 1. september 2026 la staten ved KFIR frem et omforent forslag.

I prosesskriv 23. september 2026 utdypet Lea sitt påstandsgrunnlag, blant annet om Andorsens inhabilitet.

Etter dette endret Staten ved KFIR syn og sa seg enig med Lea i at Andorsen var inhabil, jf. prosesskriv 7. oktober 2026. Når partene nedla sammenfallende påstand, kunne saken avgjøres straks, jf. tvisteloven § 9-7. Dette var Lea enig i, jf. prosesskriv 8. oktober 2026.

Retten varslet etter dette partene om at saken nå ble avgjort på dette grunnlaget, jf. tvisteloven § 9-7 første ledd. Lea fikk frist for fremsettelse av sakskostnadskrav til

13. oktober 2026 og staten ved KFIR frist for merknader til 15. oktober 2026. Begge parter har inngitt prosesskriv.

Rettens vurdering
Ettersom partene er enige om at KFIRs avgjørelse 25/00023 fattet 11. mars 2026, er ugyldig, skal retten avsi dom i tråd med dette, jf. tvisteloven § 9-7 første ledd.

Dommen avslutter saken i Oslo tingrett. Da skal det samtidig tas stilling til sakskostnader, jf. tvisteloven § 20-8. Lea har vunnet saken, og har derfor krav på full erstatning for sine sakskostnader, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd. Full erstatning skal dekke «nødvendige kostnader», jf. tvisteloven § 20-5 første ledd:

> Full erstatning for sakskostnader skal dekke alle partens nødvendige kostnader ved saken som ikke særlige regler gir grunnlag for å unnta. Ved vurderingen av om kostnadene har vært nødvendige, legges det vekt på om det ut fra betydningen av saken har vært rimelig å pådra dem. […]

Advokat Høines har fremsatt et salærkrav på 796 693 kroner for totalt 150 timers arbeid, jf. prosesskriv 13. oktober 2026. Av dette utgjør 267 960 kroner (for 62 timers arbeid) salær til Hamsø Patentbyrå. Dette kravet er uten merverdiavgift. Advokatkostnadene utgjør 528 733 kroner og dekker 88 timers arbeid, hvorav de aller fleste timene (83 timer) har en timepris på i overkant av 6 000 kroner. Lea skal betale merverdiavgift av advokatkostnadene. I tillegg kreves rettens gebyr og eventuelle kostnader knyttet til fagkyndige meddommere.

Staten har anført at kravet er for høyt og derfor bedt om at det settes ned, jf. prosesskriv 15. oktober 2026:

> For det første mener staten at timeantallet i seg selv er altfor høyt sett opp mot sakens omfang og kompleksitet. Spørsmålene om habilitet og utredningsplikten er hverken rettslig eller faglig krevende. Spørsmålet om oppfinnelseshøyde er riktignok et patentteknisk spørsmål som kan være faglig krevende, men det rettferdiggjør likevel ikke en timebruk på hele 149,7 timer totalt for denne saken. Staten påpeker i den forbindelse at dette klart ikke er av de mer krevende patenttekniske sakene, og at partene var enige om at saken kunne behandles over kun to rettsdager. Saksøker har dessuten kun inngitt stevning og ett prosesskriv i saken.
> […]
> For det andre er timeprisen svært høy. Med en slik timepris forventes at prosessfullmektigen har særlig ekspertise innen det fagområdet som saken gjelder, og dermed må det forventes at timeantallet er vesentlig lavere enn det som saksøker har krevd dekket her.

Retten mener salærkravet overstiger hva som kan anses for rimelig og nødvendig i denne saken.

For det første har Lea anført saksbehandlingsfeil. Selv om anførslene om saksbehandlingsfeil følger av en særlov, er de forankret i alminnelig forvaltningsrett. Retten mener derfor at det ikke er grunnlag for å kreve særlig høy timepris, eventuelt at timeantallet i så fall skal reduseres merkbart. Det vises til HR-2021-1320.

For det andre har Lea anført at avgjørelsen bygger på uriktig rettsanvendelse, faktum og subsumpsjon. Disse anførslene krever særskilt patentfaglig ekspertise og retten er enig i at kan ligge mye arbeid bak en nokså kortfattet fremstilling i et prosesskriv. Samtidig var vurderingen begrenset til å angripe KFIRs vurdering av de to motholdene D4 og D9. Saken dreide seg ikke om å sannsynliggjøre gyldigheten av patent nr. 346899. Utgiftene til Hamsø Patentbyrå og advokater med patentrettslig kompetanse, må derfor også reduseres.

Salærkravet kan etter dette passende settes til 500 000 kroner. I tillegg kommer rettsgebyr på 14 795 kroner, jf. rettsgebyrloven § 8 femte ledd og rettsgebyrforskriften § 2-1 etter satsen da stevningen kom inn til tingretten.

DOMSSLUTNING

1. Klagenemnda for industrielle rettigheters avgjørelse 11. mars 2026 i sak 25/00023 er ugyldig.

2. Staten ved Klagenemnda for industrielle rettigheter dømmes til å betale Tore Lea 514 795 – femhundreogfjortentusen syvhundreognittifem – kroner i sakskostnader innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse.

Retten hevet

Ingeborg Olebakken

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Dokument i samsvar med original.
Isabel Astroza Pettersen
saksbehandler

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr
Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?
I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre f.eks. om det bør være muntlig behandling i rettsmøte, skriftlig behandling og/eller rettsmekling.

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten
Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar overvekt av sannsynlighet for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

<u>Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner</u>
Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten
En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett
Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.